

عنوان مقاله:

بررسی سلسله مراتب درکشف فضای معماری و موسیقی ایرانی

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی معماری اسلامی، میراث شهری و توسعه پایدار (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

عباس هواشمی - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه معماری واحد کرج دانشگاه آزاد اسلامی کرج ایران

سیامک پناهی - دکترای معماری استادیار گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد ابهر ایران

خلاصه مقاله:

فرایند حاصل از این تحقیق به این نتیجه دست یافته است که معماری و فرهنگ به ویژه موسیقی همواره در طول تاریخ در ارتباطی نزدیک بوده و تأثیرات منفی را در این میان تجربه کرده اند معماری فرایندی رمزگونه و خاص است که فرهنگ ذهنیات و باورهای هر قوم را به مکان اند شدن می کشاند معماری ایرانی نیز که بر اساس هویت غالب ایرانیان شکل گرفته است بیان کننده این ویژگی های فرهنگی است که از جمله شاخص ترین این ویژگی ها درون گرایی در فرهنگ ایرانی است به بیان مختصر درون گرایی در جست و جوی حفظ حریم محیط از عناصر لاینفک این فرهنگ است ایده های تشکیل دهنده فضا در معماری و موسیقی ایرانی خاصیت الگویی دارند این الگوها در معماری ایرانی به صورت سازمان دهی چهار ایوانی حیاط مرکزی محوری تقسیم هندسی سطوح شطرنجی طلایی و ... هست به همین خاطر تمایزات و تفاوت های ناشی از عملکرد و کاربری های مختلف چندان برجسته نیست همین ویژگی الگویی در موسیقی ایرانی و بداهه پردازی ها بر اساس انگاره های مشخص ملودیک سبب می شود که هرگنه شباهتی در اصوات و فواصل ناشی از آن ها در مقام ها زیادی نداشته باشد برای مثال همایون و بیات اصفهان اهمیت و مهم این است که آیا الگوهای ملودیک که با عطف به آن ها موسیقی هنگام اجرا خلق می شود یکسان اند و یا متغیر و متفاوت ساده ترین رابطه شباهت ها فصل های مشترک و اصطلاحات مشابه موسیقی و معماری است

کلمات کلیدی:

معماری ایرانی، موسیقی ایرانی، سلسله مراتب، رابطه معماری و موسیقی، فرهنگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/552941>

